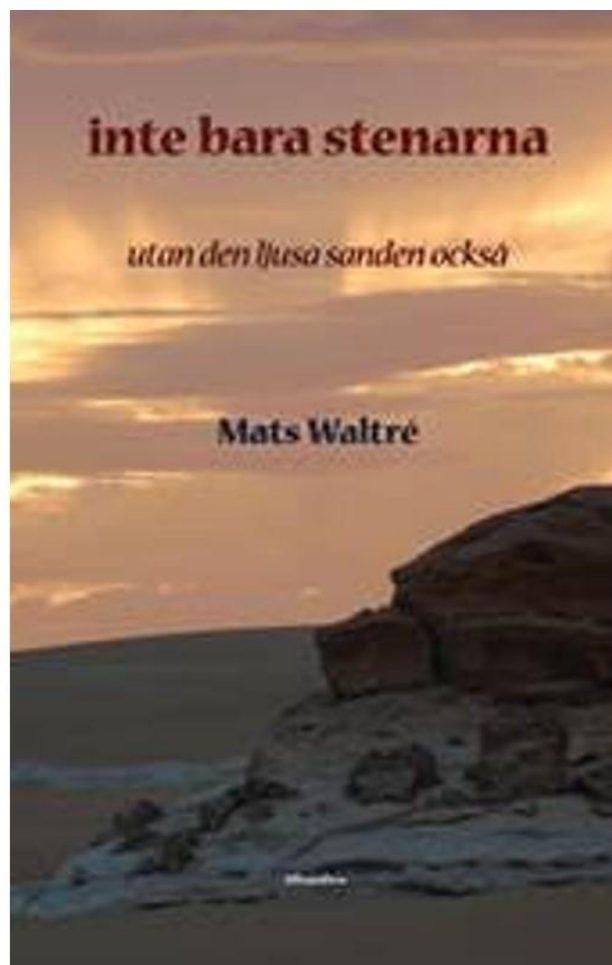

inte bara stenarna

utan den ljusa sanden också

är en diktsvit som börjar vid vägens slut och sträcker sig fram över sex dagar. Diktsviten är skriven som en symfoni där missmod och bitterhet och glädje och sorg och ljus har sina självklara platser och sina olika tempon, men där det alltid förblir osäkert hur det ska gå. I livet är man naken vare sig man vet om det eller ej, vare sig man vill det eller ej. Allt har ytterst sin mening i själens danande.

*vilka är fåglarna att skicka över osynlig vidd
där ovisshet är blekare än stillhetens bleke
där berg höljs i gröngråa skikt på skikt
där björkarna savar, men oviljan är ett nav*